

	Tárgyak: Botvég
	Intézmény: Laczkó Dezső Múzeum Erzsébet sétány 1. 8200 Veszprém +36 20 548 5714
	Gyűjtemények: LDM_Régészeti gyűjtemény
	Leltári szám: LDM_R_M.2007.4.1.

Leírás

Az emberiség legősibb ütő-zúzó fegyvere, amelyet egyrészt védekezésre, másrészt pedig a vadak leütésével élelmének megszerzésére használt, egy egyszerű, legallyazott fabunkó vagy bot volt. A bunkó/buzogány/bot ugyanakkor egyfajta hatalmi jelkép is volt az őskortól kezdve, egyik kimunkált változata a jogar. Az egyházi vezetők esetében ugyancsak a tisztséghez tartozó attribútum, jelvény volt a főpapi bot. Jelen esetben a veszprémvölgyi apácakolostor területén előkerült, vélhetőleg apátnői botot díszítő faragványt láthatjuk. A tárgy tulajdonképpen két, fordított U alakban hajló nyakú sárkány alakját jeleníti meg, mindkettő kiöltött, szétágazó nyelvvel. A sárkányok szeme sötétkék színű, üvegpasztával volt berakva (jelenleg ezekből csak az egyik van meg). A két sárkányalak között, mindkét oldalon, hosszúkás, hosszú fülű állatfej van. A botvég szinte teljes felületét elborítja a további díszes és bonyolult fonadékos díszítés. Alsó részének közepén négyszögletes lyuk szolgált a botnyél befoglalására. A felső rész közepén és az oldalak közepén egy-egy kerek szeglyuk a botnyél rögzítésére szolgáló szegeknek lett kialakítva.

Alapadatok

Anyag/ Technika:

Rozmáragyar / faragott

Méretetek:

Sz: 9,7 cm, M: 4,6 cm, nyélluk Átm: 0,9x1 cm

Események

Készítés mikor 1050-1100
ki
hol Viking-skandináv terület

Feltárás mikor 1999
ki
hol Veszprémvölgy, Szűz Mária monostor

